

הנסיכה בשקית נייר

כתב רוברט מונצ'
צייר מיכאל מרצ'נקו

אך דרקון ענק פרץ למדינה שלהם. מפיו
פרצה לו להבה והוא שרף את ארמונה של
אליזבת ואת כל בגדיה.

הייתה פעם נסיכה בשם אליזבת, והיא
עמדה להתחתן עם נסיך בשם רונלד.

אליזבת החליטה לרדוף אחרי הדרקון, אבל לא מצאה מה ללבוש, מלבד שקית ניר חומה. היא לבשה אותה והלכה אחרי הדרקון.

אבל גם חטף את הנסיך רונלד לארוחת הצהריים שלו.

אבל אליזבת אמרה "חכה דרקון, האם זו
אמת, האם זו באמת אמת שאתה יכול
לשרוף חמישה יערות בנשיפה אחת?"
"כן" אמר הדרקון.
"נראה אותך" אמרה אליזבת.

היא הגיעה למערה גדולה. שם דפקה בדלת
ואז הופיע ראשו של הדרקון עם נהמה
"ררררר" קולנית.
"לכי מכאן" קרא הדרקון "אכלתי כבר
ארוחת הבוקר ויש לי גם מה לאכול
לצהריים. תבואי מחר ואז אוכל אותך."

הדרקון לקח נשימה עמוקה ופלט אש ושרף
עוד חמשה יערות, אבל אז לא נשארה לו
כבר להבה בבטן.

הדרקון לקח נשימה עמוקה ואז נשף אש
מפיו ושרף חמשה יערות.
"יפה מאוד" אמרה אליזבת "תעשה כך עוד
פעם"

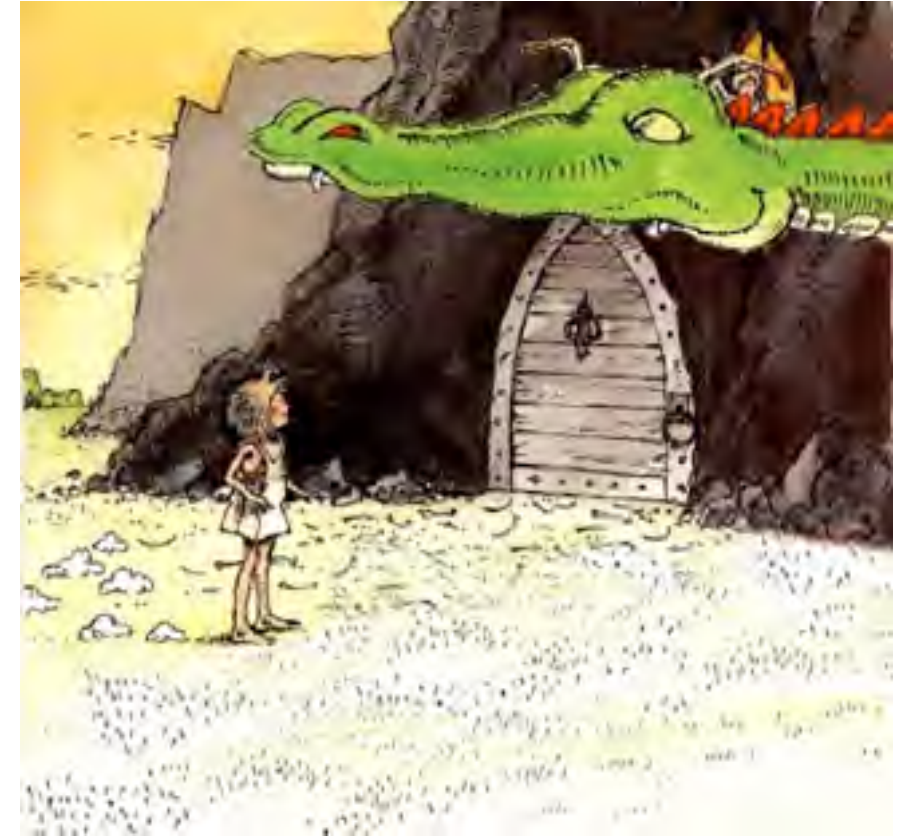
"נהדר" אמרה אליזבת "דרקון, זה היה נהדר ממש. אנא תעשה כך עוד פעם."

אמרה אליזבת "האם זו אמת, האם זו באמת אמת שאתה יכול להקיף את העולם סביב תוך חמש שניות?"
"כן, הו, כן" אמר הדרקון. הוא קפץ ממקומו והקיף את העולם כולו תוך חמש שניות.

היא אמרה בקול רם יותר "דרקון". אבל
הדרקון ישן.
ואז היא צעקה כמה שרק יכולה "דרקון!!!".
אבל הדרקון המשיך לישון.

הדרקון קפץ כדי להקיף את העולם בחמש
שניות, אבל הפעם כמעט ולא הצליח. הוא
נפל קשה על הארץ ונרדם.

אליזבת רצתה להיות בטוחה שהדרקון ישן
ואמרה בשקט "דרקון". הדרקון לא זז.

ואליזבת ענתה "רונלד, שערותיך נקיות,
בגדים שלך יפים ומסודרים, אתה נראה
אולי כמו בחור נחמד, אבל אתה סתם
נודניק, פרחח ורברבן."

אליזבת עברה מסביב הדרקון, פתחה את
דלת המערה ושם מצאה את הנסיך רונלד.
רונלד אמר "אליזבת, השערות שלך
מלוכלכות, את יחפה, את לובשת שקית ניר
מטונפת ואת מסריחה כמו אוזן הדרקון.
חזרי להציל אותי כשאת מלובשת ונקיה כמו
נסיכה של ממש."

ובסוף הם לא התחתנו.